

Grow Up X Alejandra de la Torre

Creer implica un trabajo de exploración constante en busca de ideas y espacios que termina por fraguar el vínculo entre el propio ser/artista. Creer o *"Grow Up"* es también el honesto título de la muestra que Alejandra de la Torre -Castellón de la Plana, 1983- ofrece para el *Espai d'Art* -El Corte Inglés Nuevo Centro- dentro del ciclo *"Gesto gráfico y conceptual. Del trazo íntimo a su expansión en el muro"*.

Con *"Grow Up"* Alejandra de la Torre nos invita a profundizar en el universo creativo iniciado con exposiciones individuales como *"Acumulaciones y Fetiches"* en la Galería Diferença (Lisboa), *"Trastos, entre el objeto de valor y la basura"* en Artstudio.at.bb (Valencia) y la reciente *"El estigma del parado"* para el museo Centro del Carmen. En su actual propuesta este universo aflora mediante una sutil yuxtaposición de lenguajes al servicio de una iconografía en la que los objetos recreados y bricolados sirven de fetiche para construir y reconstruir significados en torno a lo vivido y lo vivo.

Para abordar esta compleja tarea, Alejandra de la Torre recurre de forma natural a su bagaje en el campo del arte urbano: contexto en el que ha destacado por su participación en la escena lisboeta de Street Art y por colaboraciones junto a creadores como Klownx

y el Comando Marisol. Esta faceta de liberación creativa repercute formalmente en el estilo gráfico-plástico que nos presenta a través de diversos motivos seriados y guiños generacionales de sabor pop y *revival* que garantizan una experiencia estética emocional y empática.

Emociones, recuerdos y vínculos están muy presentes en la serie pictórica "Herencias": pequeña colección de lienzos que condensa una meditada fusión de técnicas de dibujo y pintura como el lápiz, rotulador, pintura acrílica y spray para evocar una memoria personal y a la vez colectiva que podemos recuperar mediante la vida que encierran los objetos domésticos de los años 70 y 80 cuya querencia o apego remite al mundo familiar y escolar. Ejemplo de ello son las figuras que acumulan el peso narrativo de la serie y nos devuelven al salón o a las cocinas de nuestras madres y abuelas: jarras de cristal y objetos cerámicos con formas de animales en una recurrente bicromía azul-blanco. Esta bicromía preside la paleta de color de la serie, jugando por medio de planos y "pequeños accidentes" gráfico-plásticos con tonos rosados, amarillos, ocre y verdes con sus variantes fluorescentes que constituyen buena parte del fondo compositivo.

La riqueza narrativa de este fondo lo transforma en tema de pleno derecho al contener un papel comunicativo clave: las reveladoras guías en verde pálido que cuadrículan el "espacio de la memoria", la cosmología presente en la serie con recursos tipográficos como -3b, 1?, 84-, palabras como Lemb o Poison, así como los semitonos punteados que aluden a lenguajes como el Cómic y el Pop-Art. De igual modo, en los fondos irrumpe la textura con aglomeraciones de masa pictórica y a través del despliegue de técnicas del arte urbano y del graffiti como la escritura en aerosol que insinúa la palabra "palillo", los salpicados de pintura y los trazos libres para el contorneado expresionista de las figuras.

En un estilo más intimista cabe ubicar la serie "Infancia", una instalación preciosista de objetos y dibujos concebidos como una pizarra escolar flanqueada por dos sillas que han dejado un aparente vacío. Gracias a ellas Alejandra posiciona al espectador y lo invita a detenerse frente a una composición donde los pequeños recuerdos interconectados funcionan como una "Mnemosyne" al estilo Warburg, una ventana icónica que ha superado lo personal para dirigirse al centro de la memoria de los años 70 y 80. Al contrario de lo que podríamos pensar, los recuerdos impregnados en esta composición no denotan una ausencia, sino la viveza memorial y física de una cultura popular que "se juega" y que contiene un papel educativo trascendental. Por ello las combas, canicas, globos hinchables, gomas elásticas y "manos locas" funcionan como *flashbacks* directos acerca de un mundo infantil en la calle que ocasiona deslices y golpes solucionados mágicamente con Mercromina y tiritas. Por su parte, el ámbito escolar se hace patente con otros tantos fetiches: tizas, borradores, minerales, envoltorios de almuerzos y las desafiantes mochilas colgadas de una asa con las que ensalzar una identidad en construcción frente a los compañeros y el nuevo mundo adulto que se impone paso a paso. En definitiva, "*Grow Up*" reflexiona sobre una identidad colectiva en continuo desarrollo y sujeta a numerosos "pequeños accidentes". Estos mismos accidentes son los que cierran el discurso de Alejandra de la Torre para el EANC, expandiéndose por sus muros para conectar temáticamente las obras y romper las barreras existentes entre el continente y el contenido, fusionando de forma brillante el aséptico montaje tradicional con el fascinante y volátil contexto urbano.

Jaume Gómez Muñoz

Grow Up X Alejandra de la Torre

Créixer implica un treball d'exploració constant per cercar idees i espais que acaba per fraguar el vincle entre el propi ser/artista. Créixer o "Grow Up" és també l'honest títol de la mostra que Alejandra de la Torre –Castelló de la Plana, 1983- ofereix per a l'*Espai d'Art* -El Corte Inglés Nuevo Centro- dintre del cicle "*Gest gràfic i conceptual. Del traç íntim a la seua expansió en el mur*".

Amb "*Grow Up*" Alejandra de la Torre ens convida a aprofundir en el univers creatiu iniciat amb exposicions individuals com "*Acumulacions i Fetitxes*" en la Galería Diferença (Lisboa), "*Trastos, entre l'objete de valor i les escombraries*" en Artstudio.at.bb (València) i la recent "*L'estigma del aturat*" per al museu Centre del Carme. En la seua actual proposta aquest univers aflora mitjançant una sutil juxtaposició de llenguatges al servei d'una iconografia en la que els objectes recreats i bricolats serveixen de fetitxe per a construir i reconstruir significats entorn al que ha estat viscut i allò que és viu.

Per dur a terme aquesta complexa tasca, Alejandra de la Torre recorre de forma natural al seu bagatge al camp de l'art urbà: context al qual ha destacat per la seua participació en l'escena lisboeta de Street Art i per col·laboracions amb creadors com Klownx i el Comando Marisol. Aquesta faceta d'alliberament creativa repercutix formalment en l'estil gràfic-plàstic que ens

presenta a través de diversos motius serialitzats i gestos de complicitat generacional amb sabor por i *revival* que garanteixen una experiència estètica emocional i empàtica.

Emocions, records i vincles estan molt presents en la sèrie pictòrica "Herències": una xicoteta col·lecció de llenços que condensa una meditada fusió de tècniques de dibuix i pintura com el llapis, el rotulador, la pintura acrílica i l'esprai per evocar una memòria personal i al mateix temps col·lectiva que podem recuperar mitjançant la vida que contenen els objectes domèstics dels anys 70 i 80, la qual estima i aferrament remet al món familiar i escolar. Exemple d'això són les figures que acumulen el pes narratiu de la sèrie i ens retornen als salons o a les cuines de les nostres mares i avies: gerres de vidre i objectes ceràmics amb formes d'animals en una recurrent bicromia blanca-blava. Aquesta bicromia presideix la paleta de color de la sèrie jugant a través de plànols i "xicotets accidents" gràfico-plàstics amb tonalitats rosades, grogues, ocres i verdoses -també fluorescents- que constitueixen bona part del fons compositiu.

La riquesa narrativa d'aquest fons el transforma en tema de ple dret al contenir un paper comunicatiu clau: les reveladores guies en verd pàl·lid que quadriculen l'"espai de la memòria", la cosmologia present a la sèrie amb recursos tipogràfics com -3b, 1?, 84-, paraules com Lemb i Poison, així com els semitòns puntejats que fan referència a llenguatges com el Còmic i el Pop Art. De la mateixa manera, al fons irrompeix la textura amb aglomeracions de masa pictòrica i per mitjà de tècniques de l'art urbà i el grafiti com l'escriptura en aerosol que insinua la paraula "palillo", els esquitxats empastats de pintura i els traços lliures pel contornejat de les figures.

En un estil més intimista cap ubicar la sèrie "Infància", una instal·lació preciosista d'objectes i dibuixos concebuts com una

FOLDER(1-3)
Técnica mixta sobre metacrilato 40x 40 cm

pissarra escolar flanquejada per dos cadires que han deixat un aparent buit. Gràcies a elles Alejandra posiciona al espectador i el anima a detindre's front a una composició on els xicotets records interconnectats funcionen com una "Mnemosyne" al estil Warbug, una finestra icònica que ha superat el seu significat personal per a dirigir-se al nucli de la memòria dels anys 70 i 80.

Al contrari del que podríem pensar, els records impregnats en aquesta composició no denoten una ausència, sino la vivesa memorial i física d'una cultura popular "que es juga" i que conté un paper educatiu transcendent. Per això les cordes, globus inflables, gomes elàstiques i "mans loques" funcionen com *flashbacks* directes sobre un món infantil al carrer que ocasiona relliscades i colps solucionats màgicament amb Mercromina i tiretes. Per la seua part, l'àmbit escolar es fa palés amb tants altres fetitxes: guix, borradors, minerals, embolcalls de esmorzars i les desafiants motxilles penjades d'una nansa amb les quals ensalzar una identitat en construcció front als companys i el nou món adult que s'impone pas a pas.

En definitiva "Grow Up" reflexiona sobre una identitat col·lectiva en desenvolupament continu i subjecta a diversos "xicotets accidents". Aquests mateixos accidents són els que tanquen el discurs d'Alejandra de la Torre per al EANC, expandint-se per els seus murs per a connectar temàticament les obres i trencar les barreres existents entre el continent i el contingut, fusionant de forma brillant el asèptic muntatge tradicional amb el fascinant i volàtil context urbà.

Jaume Gómez Muñoz

Grow Up X Alejandra de la Torre

Growing up involves constant exploration work seeking ideas and spaces that eventually forges the bond between the being/artist. Growing up or "Grow Up" is also the honest title of the exhibition that Alejandra de la Torre -Castellón de la Plana, 1983- is offering to Espai d'Art -El Corte Inglés Nuevo Centro- as part of the series "Gesto gráfico y conceptual. Del trazo íntimo a su expansión en el muro" ("Graphic and conceptual gesture. From the intimate stroke to its expansion on the wall").

With "Grow Up", Alejandra de la Torre is inviting us to delve into the creative universe which was started with solo exhibitions such as "Acumulaciones y Fetiches" in Galería Diferença (Lisbon), "Trastos, entre el objeto de valor y la basura" in Artstudio.at.bb (Valencia) and the recent one "El estigma del parado" for the Centro del Carmen museum. In her current proposal, this universe emerges through subtle juxtaposition of languages at the service of an iconography in which recreated and DIY objects serve as a fetish to build and rebuild meanings around what has been lived and what is alive.

To address this complex task, Alejandra de la Torre turns naturally to her background in the field of urban art: a context in which she has stood out by participating in the Lisbonite scene of Street

Art and collaborating with artists like Klowinx and Comando Marisol. This facet of creative liberation formally affects the graphic-plastic style which she presents to us through diverse serial motives and pop-flavoured *revival*/generation winks which guarantee an empathic emotional aesthetic experience.

Emotions, memories and connections are very present in the pictorial series "*Herencias*" ("Inheritances"): a small collection of paintings condensing a pondered fusion of painting and drawing techniques such as pencil, marker, acrylics and spray, to evoke both a personal and collective memory which can be recovered by the life that domestic objects from the 70s and 80s enclose, whose fondness or attachment refers to the family and school world. Examples are the figures that accumulate the narrative weight of the series and take us back to our mothers' and grandmothers' living rooms and kitchens: glass pitchers and ceramic objects shaped like animals in recurrent blue-white bichrome. This bichrome dominates the series' palette by playing -through drawings and graphic-plastic "minor accidents"- with pinks, yellows, browns, greens and their fluorescent variants, which are significant parts for the compositional background.

The narrative richness of this background transforms it into a subject within its full rights, as it contains a key communicative role: revealing guides in pale green draw a grid on the "memory space", recurrent cosmology present in the series with typographical resources such as -3b, 1?, 84-, words like LEMB or Poison, and also dotted halftones alluding to languages like Comic and Pop-Art. Similarly, texture burst into the backgrounds, with clusters of pictorial mass and by deploying street art and graffiti techniques -such as the aerosol writing that suggests the word "palillo" ("toothpick")-, paint-splattering and free strokes for an expressionist outline of the figures.

The series "*Infancia*" ("Childhood") can be placed in a more intimate style. A precious installation of objects and drawings conceived as a school blackboard flanked by two chairs that have left an apparent void. Thanks to them Alejandra positions the viewer and invites them to stop in front of a composition where small interconnected memories work as a "Mnemosyne" Warburg style, an iconic window that has exceeded personal aspects in order to go the center of the memory of the 70s and 80s.

Contrary to what one might think, impregnated memories in this composition do not denote an absence, but the memorial and physical liveliness of a popular culture that "is played" and contains a transcendental educational role. Therefore, jump ropes, marbles, balloons, rubber bands and "crazy hands" function as direct *flashbacks* about a children's world at the street, that causes slips and bumps which are magically solved with Mercromina and sticking plasters. For its part, the school environment is obvious with many other fetishes: chalk, erasers, minerals, lunch wrappers and challenging backpacks that hang from one handle, with which an identity under construction is extolled before peeps and the adult world that is imposed step by step.

In short, "Grow Up" reflects on a collective identity under continuous development and subject to many "minor accidents". These same accidents close Alejandra de la Torre's speech for the EANC, expanding themselves on its walls to thematically connect the works and to break the existing barriers between the continent and the content, brilliantly fusing traditional aseptic assembly with a fascinating and volatile urban context.

Jaume Gómez Muñoz

Herencias 2
Técnica mixta sobre tela 140 x 140 cm

Herencias 3
Técnica mixta sobre tela 140 x 140 cm

Herencias 4

Técnica mixta sobre tela 140 x 140 cm